

In Lukas 10: 38-42: “Zondag: de handpalm is geopend naar het licht”.

Votum en zegengroet

Ps 92: 1, 2

Wet

GK 133 De dag gaat open...

Gebed

Kinderen: Estafette.

Psalm 90: 1

Lezen: Lukas 10: 38-42

Opwekking 462 Aan uw voeten, Heer.

Preek

Psalm 84 uit Psalmen voor nu.

Gebed

Collecten

Psalm 51 5, 7

Zegen.

Kinderen: Estafette.

Broeders en zusters, jongens en meisjes, gasten,

Het is weer zondag.

Hoe vindt u dat?

En jullie, jongens en meisjes, hoe vinden jullie dat?

Ik zal eens vertellen hoe dat vinden: jullie vinden het een schitterende dag.

Tel maar eens op:

Je hoeft niet naar je werk of naar school. Je mag wat langer slapen. De wekker gaat niet om 6 of 7 uur af. Nee, je mag je nog eens lekker omdraaien. Je hoeft niet op je fiets door de regen en de storm. Je staat niet in de file. Even niet al die collega's of klanten of lastige leerlingen.

Vandaag hoeft dat allemaal niet.

Je mag langer slapen. Uitgebreid ontbijten. Je laptop blijft dicht. Je mobieltje staat uit. Je mag lekker douchen en dan aan tafel zitten met mensen waar je van houdt. Je praat met elkaar. Eet lekkere broodjes. Een eitje erbij, sinaasappelsap.

Daarna ga je met elkaar naar de kerk en ook daar heerst zoveel rust. Alles staat al voor je klaar. De deuren staan al open. De kachel op max. Er staat zelfs al koffie klaar! je kunt je heerlijk in een mooie stoel nestelen. Er is muziek en de dominee legt alles uit. En jij, je hoeft allen maar mee te lezen, te zingen en te luisteren. Dat is het enige!

De dichteres Ida Gerhard heeft daar een mooi gedicht op gemaakt. Dat moet u even horen:

Zondagmorgen

Het licht begint te wandelen door het huis
en raakt de dingen aan. Wij eten
ons vroege brood, gedoopt in zon.
Jij hebt het witte kleed gespreid,

en grassen in een glas gezet.
Dit is de dag waarop de arbeid rust.
De handpalm is geopend naar het licht.

Proeft u de rust? De diepe innerlijke blijdschap: 'Dit is de dag waarop de arbeid rust.
De handpalm is geopend naar het licht.'
Dat is de zondag: De handpalm is vandaag geopend naar het licht.

Zo'n dag en deze rust spreekt in onze maatschappij niet vanzelf.
Onze maatschappij is nogal "Martha-achtig". Heel druk.
We zijn heel druk met ons werk, onze opleiding en onze carrière. We leven in een
'informatiemaatschappij'. Kranten, boeken, radio en TV. Mobieltjes, Internet, e-mail.
Een 24-uurseconomie vol tweeverdieners.
We praten over kinderopvang en 'tijd is geld'. We jagen elkaar aardig op en zijn heel druk. Zelfs zo
druk, dat we overwerkt kunnen raken. Tot aan een 'burn out-syndroom' aan toe.

In de kerk mag er rust zijn. Zelfs al is er veel te doen.
Rust. Zoals de vogels, die hun nestje bouwen onder het dak van de tempel.
Rust om goed te kunnen luisteren.
Dat is de zondag: ruimte om te luisteren. De handpalm is geopend naar het licht.

Jezus is op reis naar Jeruzalem. Zo komt Hij ook in Bethanie.
Een dorpje onder de rook van Jeruzalem. Een stukje achter de Olijfberg. Martha en Maria woonden
daar met hun broer Lazarus.
Misschien, dat Jezus daar vaker logeerde als Hij in Jeruzalem was.
Als Jezus daar komt is het direct een hele drukte.
Dat kun je je wel voorstellen. In een keer 13 man te gast. En misschien wel meer.
Martha is blijkbaar de gastvrouw: na wat praten gaat zij de maaltijd klaarmaken.
Zo gaat dat in het oosten. Als er gasten komen is er een maaltijd. Een uitgebreide maaltijd.
Wij doen dat in Nederland anders.
We zetten wat koffie, koekje erbij, en dat is het.
Of we halen snel wat broodjes bij de Jumbo en trekken een paar blikken soep open.
In het oosten niet: daar word je als een vorst ontvangen en verzorgd.
Dat wordt dus een heel werk voor Martha en Maria.

Maar wat gebeurt er?
Martha is heel druk in de weer, maar Maria doet niets!
Die zit lekker bij de Here Jezus en luistert.
Martha begint zich te ergeren. Ze is druk in de weer en ze vindt dat haar zus Maria moeten komen
helpen. Misschien heeft ze Maria ook al wel een paar keer geroepen. Maar: haar zus hoort niets en
doet niets. Ze zit aan Jezus voeten en vergeet alles om zich heen.
Ze luistert.
Ja, totdat Martha het niet meer verdraagt en uitbarst: "Heer, kan u het u niets schelen, dat mijn zus
al het werk alleen laat doen?! Zeg tegen haar, dat ze mij moet helpen!!".
Ja, en je kunt Martha zo goed begrijpen. Je zult maar in een keer meer dan 13 man en vrouw op
bezoek krijgen en helemaal alleen een maaltijd op tafel moeten zetten!!
Dat zullen de meesten ook wel van thuis kennen: 'Erik, jij helpt vandaag met de afwas!'
Maar, ja, Erik heeft al de tafel gezet en hij ziet hoe zijn zusje, Els, lekker op de bank gaat zitten met
haar mobieltje.
Dus hij roept: "En zij dan?! Zij heeft nog helemaal niks gedaan!! Dat vind ik niet eerlijk!!"

En Erik ploft in een dikke stoel: 'Als zij niks doet, doe ik het ook niet!'.
We begrijpen Martha dus heel goed. Natuurlijk moet Maria haar helpen!

Daarom is het antwoord, dat Jezus haar geeft voor ons gevoel wat onredelijk.
Een beetje schokkend eigenlijk, dat zelfs Jezus dat niet door heeft.
In plaats van Maria te berispen, berispt Hij Martha. Martha, die nota bene zo druk is. En nog best wel indringend: "Martha, Martha, je maakt je bezorgd en druk om veel dingen.....".
Ja, en er is nog een vraag: U weet, dat Lukas zijn evangelie begonnen is met een voorwoord voor Theophilus. Theophilus, een hoge Griekse overheidspersoon. Lukas wil hem overtuigen van de waarheid van het evangelie. Maar waarom vertelt Lukas dit dan? Wat moet die Theophilus en wat moeten wij met zo'n zussenruzie?
Die vraag is best wel dringend, omdat Lukas bijvoorbeeld niets vertelt over de opstanding van hun broer, Lazarus. Dat is toch wel even opzienbarend!?
Is die zussenruzie zo belangrijk?

Ja.

Kijk: in normale omstandigheden had Martha gelijk gehad en had Maria haar zus moeten helpen. Alleen: de omstandigheden waren niet normaal. In de eerste plaats omdat Jezus niet zomaar een gast was. Maar, goed, daar valt nog over te praten. Belangrijker is, dat Jezus op weg is naar Jeruzalem. Hij is op reis en Bethanie is niet meer dan een pleisterplaats. Hij is op weg door steden en dorpen naar Jeruzalem. Naar Golgotha.
En onderweg geneest Hij mensen. Predikt Hij. Vergeeft Hij. Kondigt Hij zijn diepe lijden aan. Hij heeft het heel druk en over zo'n 6 maanden is er het kruis.
Hij is op weg naar Golgotha.
Hij is niet naar onze aarde gekomen voor uitgebreide diners of een mooi huis. Hij is gekomen om te lijden. Op Golgotha.
En dat is het: Daar heeft Maria oog voor en Martha niet.

Ja, natuurlijk is gastvrijheid mooi. Heel mooi. In die zin valt Martha niets te verwijten.
Maar het evangelie, Jezus' lijden en sterven, het eeuwige leven is natuurlijk veel belangrijker.
En als Martha haar zuster Maria daarvan af wil leiden omdat zij moet helpen met het eten, dan spreekt Jezus Martha toe: "Martha, Martha, je bent zo bezorgd en je maakt je veel te druk. Er is maar één ding noodzakelijk. Maria heeft het beste deel gekozen en dat zal haar niet worden ontnomen".
En dat ene is: dat je luistert naar het evangelie over Jezus lijden en sterven en opstanding.
Al het aardse vergaat. Je carrière, je bedrijf, je huis, je medailles maar dat ene blijft voor eeuwig.

Bijvoorbeeld: Een tijd geleden, we woonden nog in Gent, hadden we contact met een echtpaar. Twee lieve, sympathieke mensen, die vlak bij ons woonden. Lukas en Inge.
Een dochtertje van hen zat bij onze Willem in de klas. Ik was al eens bij hen geweest en had met hen wat over het geloof en de Bijbel gesproken. Ik had ze daarna een Bijbel gebracht en wat deeltjes van de Bijbelcursus. Die zouden we met elkaar gaan doen.
Zij zouden ons wel zeggen of ze het wilden.
Op een keer werden we, Aly en ik, uitgenodigd om bij hen te komen eten.
En ook in België gaat dat anders dan in Nederland.
Daar betekent met elkaar eten een heel diner van 7 gangen doorwerken. We hebben ook een keer bij onze burens gegeten en daar kregen we bij elke gang een andere fles wijn te drinken. Allerlei soorten. En alles had de vrouw des huizes zelf klaargemaakt.
Maar zo waren we dus te gast bij Lukas en Inge. Met wel 7 gangen: van 8 uur 's avonds tot 2.00 uur 's nachts zaten we daar aan tafel. We kregen de heerlijkste gerechten voorgeschoteld.
Ik had in jaren niet zo lekker gegeten!
Er was alleen een groot nadeel: De gastvrouw, Inge, liep voortdurend heen en weer naar de keuken. Ze bleef daar soms wel een half uur om het volgende gerecht klaar te maken. En het was ook heerlijk.

Alleen: we kregen geen gesprek over het geloof. Ze vertelden niet of ze verder wilden met de Bijbel. We konden geen afspraken maken. Want we zaten het grootste gedeelte alleen aan tafel. En daarvoor waren we eigenlijk gekomen. We hadden veel liever een broodje en wat soep uit blik gehad en een goed gesprek over het evangelie.

Dat heeft ook Jezus bedoeld.

Ja, Martha zal wel wat geluisterd hebben in het begin en daarna flarden hebben opgevangen.

Maar Maria heeft iets gehoord, dat haar raakte.

Wat Jezus zei, greep haar helemaal vast. Zij luisterde met haar hart en begreep, dat wat Jezus verteld, veel belangrijker was dan eten en drinken of de tafel klaarmaken.

Ze beseftte, dat wat Jezus vertelde over haar ging.

Want je kunt op twee manieren luisteren naar het evangelie. Je kunt luisteren met je oren, maar je kunt ook luisteren met je hart. Zo luisteren, dat je alles om je heen vergeet.

Bijvoorbeeld: Op het journaal op T.V. hoor en zie je, dat er een groot busongeluk is gebeurd in de bergen van Zwitserland. Je vindt het natuurlijk heel erg, maar ondertussen schenk je de koffie in. Met een schuin oog naar de T.V.

Maar als je weet, dat jouw kind met een bus op wintersport in Zwitserland is, hou je je adem in. Je zet de koffiekant neer, je gaat op het puntje van de bank zitten en je staart ademloos naar het nieuws: je wilt alles weten.

Of je hoort van een vriend, dat er een nieuw medicijn en een nieuwe behandeling tegen kanker gevonden is. Je luistert en je vindt het wel interessant. Maar ondertussen ruim je wat spullen op en zet een muziekje op.

Maar als jij zelf kanker hebt, dan zet je alles stil en wil je alles weten: "Hoe weet je dat? Waar heb je dat gelezen? In welk ziekenhuis? Welke dokter?"

Zo luisterde Maria.

Zij beseftte: 'Dit gaat over mij!! Over vergeving. Over eeuwig leven. Jezus vertelt hier niet alleen maar over zichzelf en wat Hem straks zal overkomen, nee, wat Hij vertelt gaat over mij. Zijn dood is mijn leven. Zijn opstanding is mijn opstanding.'

Ja, en dat geldt ook voor de kerk: het gaat hier over jou, broeder en zuster! Het gaat over jou, m'n broertje en zusje. Over eeuwig leven of eeuwige dood. Hier worden niet zomaar wat nieuwtjes verteld. Het gaat over jou!

Daarom ziet de HERE u ook zo graag hier.

Omdat dit ene het allerbelangrijkste is: Luisteren naar het evangelie.

Gewoon luisteren. Meer niet.

Ja, en dat is best wel moeilijk in onze tijd.

Stil zijn en luisteren.

Want wat zijn we druk.

Niet alleen op ons werk, maar ook in onze vrije tijd.

Er zijn belangrijke voetbalwedstrijden en interessante films. Op TV. Op Netflix. Series die we moeten volgen. We krijgen telefoon, appjes, mail en twitterberichten. Op Facebook moeten we alle vrienden bijhouden. En dan is er nog de ouderwetse TV en misschien nog wel de krant.

Jongeren, kinderen, zitten urenlang met hun mobieltje te spelen. Berichtjes te sturen en te lezen.

Youtube-filmpjes te bekijken. Appjes te sturen.

Zelfs aan tafel tijdens het eten.

Soms tot diep in de nacht.

Onze buitenwereld schreeuwt om aandacht. Zo hard en zoveel, dat we soms niet eens meer weten, dat we ook nog een binnenwereld hebben. Een eigen leven. een hart, dat schade kan leiden.

We verleren het om te luisteren. Om stil te staan.

Hoe kan dat?

Ja, omdat er zoveel te beleven valt natuurlijk. Zoveel te zien. De wereld zit in onze laptop. Op onze mobiel. Iedere film kun je zien. Ieder filmpje... En je moet natuurlijk niets missen.

En er is natuurlijk ook veel moois te zien. Alleen al de muziek. Alles kun je vinden. En wat mooi, dat je kunt skypen met je kinderen in Canada.

Maar: zou misschien een deel van het antwoord ook niet zijn, dat we luisteren lastig vinden?

Even geen TV. Geen mobieltje. Geen Netflix. Geen computer.

Gewoon even stil zijn en nadenken. Eens een avond niet uit. Eens praten met elkaar. Of in gebed in de binnenkamer. Even los van de dingen van de dag.

Dat kan namelijk moeilijk zijn.

Als je met jezelf alleen bent: zonder TV, zonder afleiding of drukte, gewoon met jezelf alleen, je eigen gedachten, ja, dan kan er van alles boven komen. Vragen: Wie ben ik? Hoe leef ik eigenlijk? Hoe ga ik om met m'n vrouw, m'n man. Wat doe ik met God? Hoe ga ik om met m'n naasten? Wat gebeurt er als ik ziek wordt of sterven ga? Wat is er vroeger toch gebeurd met mij?

Zouden sommigen mensen daarom niet vaak het mobieltje pakken of de TV aandoen?

Om maar niet met mijzelf alleen te zijn.

Kan het daarom ook niet moeilijk zijn om naar de kerk te gaan. Want daar is het stil. Geen afleiding. Geen mobieltje. Daar sta je ineens oog in oog met God, je schepper.

Daar is rust en kun je alleen nog maar luisteren.

Ja, maar luisteren is wat je echt nodig hebt.

Jezus is op weg naar Jeruzalem.

Dat is waar het om gaat.

"Maar, besef je wel Martha, besef je wel Theophilus, besef je wel moderne mens, wat daar gebeurd is? Jezus is op weg naar het allergrootste moment uit de hele wereldgeschiedenis. Zijn kruisoffer.

Op reis naar Golgotha, waar Hij de zonden van vele miljoenen zal dragen aan het kruis. Waar Hij zal sterven om het Paradijs weer terug open te breken. Waar Hij de dood en de duivel zal breken.

Alle ander historische feiten vallen in het niet bij wat hier gebeurt.

Jezus is op weg naar Jeruzalem."

Al eeuwenlang is de duivel bezig om dat te voorkomen. Door spot en geweld. Door valse godsdiensten. Door geraffineerde seksuele verleidingen.

Maar: de Zoon is geboren.

En Jezus is nu op weg naar het belangrijkste moment uit de wereldgeschiedenis. Op dit moment zal de vrede en het leven voorgoed worden teruggewonnen.

Dat is er aan de hand, Martha.

Dit deed de Zoon van God voor ons, broeders en zusters. Dit wil Hij aan ons kwijt.

Daarom ziet Hij ons zo graag in de kerk. Een kleine open plek in een drukke, bezeten wereld. Als een oase in de woestijn. En je hoeft alleen maar te luisteren. Aan de voeten van Jezus.

Want het is allemaal al voor je gebeurd. Jezus heeft alles volbracht.

Jij mag je handpalmen keren naar het licht.

Daarom zien we jullie ook zo graag hier in de kerk, jongens en meisjes.

Niet omdat dat nu eenmaal hoort, maar omdat jullie eeuwige leven op het spel staat. Leven in het licht. Voor je gewone leven doe je al heel veel. Je volgt een opleiding, je hebt op zaterdag of vrijdag een baantje om wat bij te verdienen. Om een mobieltje te kopen. En dat mag allemaal best. Maar vergeet niet dat ene, dat je echt nodig hebt. De liefde van God.

Daarom nemen je ouders je mee naar de kerk. Die hele gewone kerk. Met al die gewone mensen.

Daar gaan we deze weken met elkaar over nadenken. Over de zondag. Over het licht in ons leven.

Ten diepste over de vraag: wat is je prioriteit? Wat is nu écht belangrijk voor je? Amen.